

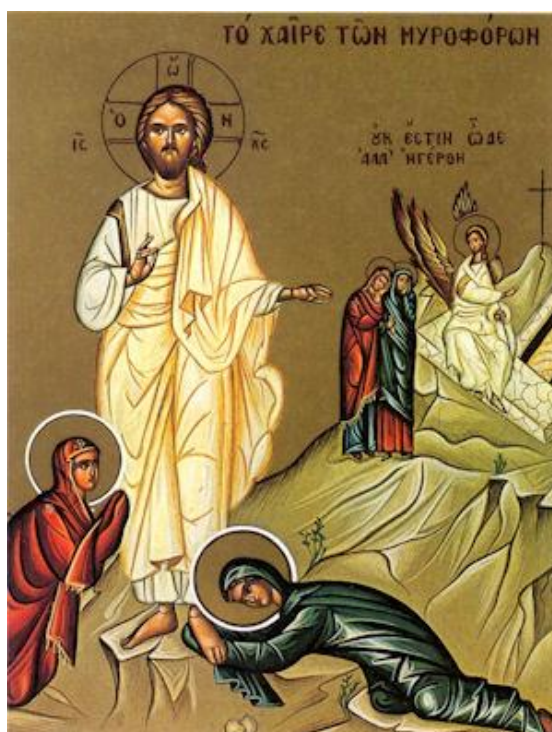
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Жінки Мирносиці

**The Myrrbearing
Women**

**Les Femmes
Myrrhophores**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«І поглянувши, побачили, що відкочено каменя; був бо великий дуже.» (Марка 16:4 – переклад П. Куліша)

На Третю Неділю після Великодня Церква згадує ранкову подорож Жінок Мирносиць до гробу Господнього. Ми, що три рази ходимо навколо церкви в ніч на Великдень, представляємо тих блаженних Жінок - а вони представляють Церкву, яка постійно шукає присутності Господа і завжди виходить із темряви у славне світло та радощі!

Ця подорож було не простою для тих дорогих Пань. Коли вони вийшли з дому то було ще темно. Вони могли легко стати жертвами злодіїв, які могли б ограбити їх від пахощів, яких вони несли для завершення обряду поховання, щоб продати їх недобросовісним торгівцям. Та ще було й питання: хто ж відвалить їм камінь від дверей Гробу? Вони бачили, як його закотили на місце і знали, що є й печатка покладена на нього. А були також сторожі, що мали дивитися за тим, щоб жодний ревний учень

не міг вкрасти тіло а потім твердити, що Вчитель воскрес.

Уявіть собі їхній подив, коли вони виявили, що камінь вже відвалений! І не було в полі зору охоронця! Що ж трапилось?! Євангелист Марко описує цю подію таким чином. Він починає з питання Жінок: «Хто відкотить нам каменя від дверей гробу?» Він продовжує: «І поглянувши, побачили, що відкочено каменя; був бо великий дуже».

Ось це звучить якось дивно! Слова «був бо великий дуже», можливо й мали б якийсь сенс, як пояснення турботи жінок. Бо ж коли б камінь був не дуже то великим, то можливо, вони могли б і самі відкотити його. А тоді зовсім просто було б їм зайти до Гробу і завершити свій чин любові й обов'язку, цебто закінчити підготовку Тіла для поховання. Вони не мали Були змоги виконати це після смерті Господа на Хресті бо ж заходила Субота.

Але, здається, що камінь був не так вже страшно важким, бо ж цей же Євангелист написав кілька фраз раніше, що Йосип із Ариматеї закотив його на його місце (це було б уздовж канавки врізаної в камінь біля підніжжя отвору Гробу) - мабуть сам без жодної *помочі*. Якщо він був в змозі зробити це сам, то декілька жінок безумовно змогли б це ж саме виконати.

Помістити цю фразу *після* заяви, що жінки «поглянувши, побачили, що відкочено каменя» вносить дисонанс. Сполучник «кай» («і» або «а»), здавалося б, більш відповідав, ніж «гар» («бо» або «тому що») у грецькому оригіналі. Насправді це саме так і передають деякі переклади, щоб ця фраза не так дразливо виділялася. (Такому між іншим передає це переклад Митрополита Іларіона). Сполучник «а» дає розуміння, що розмір каменя робить його переміщення більшим чудом.

Але є вагома підстава для такого вислову Марка. Каменя *не потрібно* було відкочувати для того, щоб Воскреслий Господь вийшов з Гробу – після чого був би він відкритим і для жінок. Ісусові ж цього не треба було. Пам'ятайте, що в одному з Його з'явлень після Свого Воскресення Він появився серед Своїх учнів, які сиділи в приміщенні, *де двері були замкнені!* (Івана 20:19) Ймовірно, розказуючи про те же з'явлення, Євангелист Лука пише, що Господь наш, щоб показати, що Він - не привид, що міг би пройти таким чином через закриті двері, попросив чого-небудь поїсти, а потім і з'їв перед Своїми здивованими Учениками (Луки 24:41-43).

Камінь був відвалений *для Жінок* для того, щоб *вони* могли бачити, що Гріб - порожній! Він відвалений був для *них*. Тоді їхні очі могли побачити чудо порожнього Гробу і їхні серця могли повірити в Господню перемогу над смертю – для всього людства.

Сьогодні ми теж радіємо порожнім Гробом. Щороку віруючі збираються

перед Ним у Єрусалимі в Велику Суботу і отримують щорічне чудо Благодатного вогню, який спонтанно запалює свічки всередині – а то іноді навіть зовні - Гробу, як свідчення про чудесну перемогу Господа - «Світло від Світла» - над смертю.

І ми молимося, щоб наші серця могли стати щораз більш відкритими, щоб приймати в собі Воскреслого Господа силою і благодаттю Святого Духа, Якого Він послав на Своїх Учеників, у виді Вогненних Язиків після Свого Вознесіння і сидіння Праворуч Отця.

Хай же й ми, що турбуємось про камені, які повинні бути відваленими для нас, щоб ми виконували діла Господні, нагадуємо про хоробрість, любов, віру і надію Мироносиць. Просуваючись вперед у вірі побачимо й ми, що камінь - відвалений, і ми зустрінемо Воскреслого Господа в добрих ділах, яких ми чинимо, і в хороших словах, яких ми промовляємо в Ім'я Його, Його ж силою, любов'ю та милосердям. Амінь.

The Myrrhbearing Women

"But when they looked up, they saw that the stone had been rolled away—for it was very large" (Mark 16:4)

On the Third Sunday after Pascha the Church remembers the early-morning journey of the Myrrhbearing Women to the tomb of Our Lord. We who walk thrice around the Church on the night of Pascha represent those blessed Women – and they represent the Church which continually seeks the Presence of the Lord and always emerges from darkness into glorious light and joy!

It was not an easy journey for those dear Ladies. It was still dark when they left their homes and they could have been easy prey for thieves who could have robbed them of the spices they bore for the rites of burial to sell them to unscrupulous merchants.

Les Femmes Myrrhophores

***"Et ayant regardé, elles virent que la pierre avait été roulée de côté: or elle était fort grande.»
(Marc 16:4, selon la traduction de l'École biblique de Jérusalem)***

Le Troisième Dimanche après Pâques, l'Église nous fait nous souvenir du voyage matinal des Femmes Myrrhophores au tombeau de notre Seigneur. Nous qui faisons trois fois le tour de l'Église dans la nuit de Pâques, nous représentons ces Femmes bénies - et elles représentent l'Église qui cherche constamment la présence du Seigneur et se dégage toujours des ténèbres vers la lumière glorieuse et la joie !

Ce n'était pas un voyage facile pour ces chères Dames. Il faisait encore

And there was the troubling question: who would roll away the stone from the Tomb? They had seen it rolled into place and knew that there was a seal placed on it. There were also guards watching to prevent a zealous disciple from stealing the Body and pretending that the Master had risen.

Imagine their surprise when they found that the stone was already rolled away! And there was no guard in sight either! What happened?! Mark the Evangelist describes the event thus. He begins with their question: "Who will roll away the stone from the door of the Tomb for us?" He goes on to say: "But when they looked up, they saw that the stone had been rolled away—for it was very large".

Now that is a strange way to put it! The words "for it was very large" may have made some sense as an explanation for the anxiety of the Women. If the stone had not been very large perhaps they might have been able to roll it away themselves. Then it would have been an easy matter for them to go into the Tomb to do their work of love and duty and complete the preparation of the Body for entombment. They had not been able to do that after the Lord's death upon the Cross since the Sabbath was upon them.

But it seems that the stone was not so terrifically heavy, for the same Evangelist has written a few sentences earlier that Joseph of Arimathea rolled the stone into place (this would have been along a groove cut into the stone at the foot of the opening of the Tomb) – *apparently singlehandedly*. If he has

nuit quand elles ont quitté leurs maisons et elles auraient pu être une proie facile pour des voleurs, qui auraient pu leur voler les épices qu'elles avaient sur elles pour les rites de sépulture et les vendre par la suite à des marchands peu scrupuleux. Et il y avait une question troublante: qui écartera la pierre de la tombe? Elles l'avaient vue placée à l'entrée et savaient qu'il y avait un sceau sur elle. Et il y avait aussi des gardiens qui surveillaient pour éviter qu'un disciple zélé vole le corps pour prétendre que le Maître avait ressuscité.

Imaginez leur surprise quand elles ont constaté que la pierre avait déjà été écartée ! Et on ne voyait pas de gardiens non plus! Qu'est-ce qui est arrivé ? Marc l'Évangéliste décrit l'événement de la façon suivante. Il commence par leur question: «Qui nous roulera la pierre hors de l'entrée du tombeau?» Il poursuit en stipulant: «Et ayant regardé, elles virent que la pierre avait été roulée de côté: or elle était fort grande.»

Mais c'est une drôle de façon de l'exprimer ainsi ! Les mots «or elle était fort grande» pouvaient avoir du sens pour expliquer l'anxiété des femmes. Si la pierre n'avait pas été très grande peut-être elles auraient pu l'écarter elles-mêmes. Ensuite, il leur aurait été facile d'entrer dans la tombe pour accomplir leur travail d'amour et de devoir et pour compléter la préparation du corps pour la sépulture. Elles n'avaient pas été en mesure de le faire après la

been able to do it by himself then a few women should certainly have been able to do it.

To place this phrase *after* the statement about the Women looking up and seeing that the stone had already been rolled away - is odd. The conjunction "kai" ("and") would seem to be more suitable than "gar" ("for" or "because"), as the Greek text puts it. In fact that is exactly the way some translations render it so it would not stand out so jarringly. "And" would indicate that the size of the stone made its displacement an even greater miracle.

But there is a good reason for Mark to write as he does. There was *no need* to roll away the stone in order for the Risen Lord to emerge from the Tomb – after which it would be open for the Women to come in. Jesus did not need that. Remember that in one of His Resurrection appearances He appeared in the midst of His disciples who were sitting - in a room where *the doors were locked!* (John 20:19) Probably referring to this same appearance, the Evangelist Luke says that our Lord, to show that He was not a phantom Who could pass thus through closed doors, asked for something to eat and then *ate* before His amazed disciples (Luke 24:41-43).

The stone was rolled away *for the Women* so that *they* could see that the Tomb was empty! It was rolled away *for them*. Their eyes could then see the miracle of the empty Tomb and their hearts could believe in the Lord's triumph over death – on behalf of all mankind.

mort du Seigneur sur la Croix parce que le Sabbat était venu.

Mais il semble que la pierre ne fût pas si terriblement lourde, parce que le même Évangéliste a écrit quelques phrases avant que Joseph d'Arimathie avait mis la pierre en place (ce qui aurait été le long d'une rainure taillée dans la pierre au pied de l'ouverture du Tombeau) - apparemment seul. S'il a été capable de le faire par lui-même, alors quelques femmes devraient certainement pouvoir le faire.

Placer cette phrase *après* la déclaration à l'égard les femmes qui regardaient et voyaient que la pierre avait déjà été écartée - est étrange. La conjonction «kai» («et») semble être plus appropriée que «gar» («or» ou «parce que»), selon le texte grec. En effet, c'est exactement la façon dont certaines traductions le rendent pour éviter la discordance occasionnée par ce mot-là. Le mot «et» peut indiquer que la taille de la pierre a fait de son déplacement un miracle encore plus grand.

Mais Marc a une bonne raison d'écrire comme il l'a fait. Ce n'était pas nécessaire d'écartier la pierre pour que le Seigneur ressuscité sorte de la tombe - après quoi elle serait ouverte; et les femmes pourraient y entrer. Jésus n'en 'avait pas besoin. Rappelons que dans une de Ses apparitions après la résurrection, Il a apparu au milieu de Ses Disciples qui étaient assis - dans une pièce où *les portes étaient verrouillées* ! (Jean

Today we too rejoice over the empty Tomb. Each year the faithful gather before it in Jerusalem on Holy Saturday and receive the annual miracle of the Holy Fire which spontaneously lights the candles inside - and sometimes even outside - the Tomb, attesting to the miraculous victory over death by the Lord, Who is "the Light of Light".

And we pray that our hearts might become ever more open to receive the Risen Lord into them by the power and grace of the Holy Spirit, Whom He sent upon His disciples as Tongues of Fire after His Ascension to the Right Hand of the Father.

May we too, as we fret about the stones that must be rolled away for us to do Lord's work, recall the courage, love, faith and hope of the Myrrhbearers. As we move forward in faith we, too, shall find that the stone has been rolled away and we shall encounter the Risen Lord in the good works which we do and the good words which we speak in His Name - by His power, love and mercy. Amen.

20:19). Probablement en référence à cette même apparition Luc l'Évangéliste dit que notre Seigneur, pour montrer qu'Il n'est pas un fantôme qui pourrait passer ainsi à travers les portes barrées, avait demandé quelque chose à manger et avait ensuite *mangé* devant Ses Disciples émerveillés (Luc 24:41-43).

La pierre avait été écartée *pour les femmes* afin qu'elles puissent voir que le tombeau était vide! Elle avait été écartée pour elles. Leurs yeux pouvaient alors constater le miracle du tombeau vide et leurs cœurs pouvaient croire à la victoire du Seigneur sur la mort - au nom de toute l'humanité.

Aujourd'hui, nous nous réjouissons aussi du tombeau vide. Chaque année, les fidèles se réunissent à Jérusalem le Samedi Saint afin de recevoir le miracle annuel du Feu Sacré qui allume spontanément des bougies à l'intérieur - et parfois même à l'extérieur - de la tombe, attestant la victoire miraculeuse sur la mort du Seigneur, Qui est «la Lumière de Lumière».

Et nous prions pour que nos cœurs puissent devenir de plus en plus ouverts pour recevoir le Seigneur ressuscité en eux par la puissance et la grâce de l'Esprit Saint, qu'Il a envoyé à Ses disciples comme des langues de feu après Son Ascension à la Droite de Son Père.

Puissions-nous aussi, nous qui s'inquiétons des pierres qui doivent être écartées pour nous pour faire le travail du Seigneur, rappeler le

courage, l'amour, la foi et
l'espérance des Myrrhophores. Alors
que nous avançons dans la foi, nous
aussi, trouverons que la pierre a été
écartée et nous allons rencontrer le
Seigneur ressuscité dans les bonnes
œuvres que nous faisons et les
bonnes paroles que nous disons en
Son Nom - par Sa puissance, Son
amour et Sa miséricorde. Amen.